

لب نامه

The Book of Lips

بنیامین قوجق

Benyamin Ghojogh

به نام خدایی که در این مرد است

فهرست

9	Abstract
10	مقدمه
11	تشکرها
12	تقدیمی
13	اشعار
14	رباعی شماره 1 – خرداد 1389
14	رباعی شماره 2 – آبان 1389
14	رباعی شماره 3 – آذر 1389
14	رباعی شماره 4 – آذر 1389
14	دوبیتی شماره 5 – بهار 1390
14	رباعی شماره 6 – بهار 1390
15	رباعی شماره 7 – فرودین 1391
15	رباعی شماره 8 – اردیبهشت 1391
15	رباعی شماره 9 – خرداد 1391
15	رباعی شماره 10 – تیر 1391
15	رباعی شماره 11 – تیر 1391
15	رباعی شماره 12 – تیر 1391
15	دوبیتی شماره 13 – تیر 1391
16	دوبیتی شماره 14 – تیر 1391
16	دوبیتی شماره 15 – مرداد 1391
16	رباعی شماره 16 – مرداد 1391

- 16 ..... رباعی شماره 17 – مرداد 1391
- 16 ..... رباعی شماره 18 – مرداد 1391
- 16 ..... رباعی شماره 19 – شهریور 1391
- 17 ..... رباعی شماره 20 – آبان 1391
- 17 ..... رباعی شماره 21 – آبان 1391
- 17 ..... دوبیتی شماره 22 – آبان 1391
- 17 ..... رباعی شماره 23 – آبان 1391
- 17 ..... دوبیتی شماره 24 – آذر 1391
- 17 ..... رباعی شماره 25 – دی 1391
- 18 ..... رباعی شماره 26 – بهمن 1391
- 18 ..... رباعی شماره 27 – اسفند 1391
- 18 ..... رباعی شماره 28 – اسفند 1391
- 18 ..... دوبیتی شماره 29 – خرداد 1392
- 18 ..... رباعی شماره 30 – خرداد 1392
- 18 ..... رباعی شماره 31 – خرداد 1392
- 18 ..... رباعی شماره 32 – تیر 1392
- 19 ..... رباعی شماره 33 – تیر 1392
- 19 ..... رباعی شماره 34 – تیر 1392
- 19 ..... رباعی شماره 35 – تیر 1392
- 19 ..... رباعی شماره 36 – تیر 1392
- 19 ..... رباعی شماره 37 – تیر 1392
- 19 ..... رباعی شماره 38 – تیر 1392

20	رباعی شماره 39 – تیر 1392
20	دوبیتی شماره 40 – تیر 1392
20	رباعی شماره 41 – مرداد 1392
20	رباعی شماره 42 – مرداد 1392
20	رباعی شماره 43 – مرداد 1392
20	رباعی شماره 44 – مرداد 1392
21	رباعی شماره 45 – مرداد 1392
21	رباعی شماره 46 – مرداد 1392
21	رباعی شماره 47 – مرداد 1392
21	رباعی شماره 48 – مرداد 1392
21	رباعی شماره 49 – مهر 1392
21	رباعی شماره 50 – مهر 1392
22	رباعی شماره 51 – دی 1392
22	رباعی شماره 52 – دی 1392
22	رباعی شماره 53 – بهمن 1392
22	رباعی شماره 54 – تیر 1393
22	رباعی شماره 55 – تیر 1393
22	رباعی شماره 56 – شهریور 1393
22	رباعی شماره 57 – شهریور 1393
23	رباعی شماره 58 – شهریور 1393
23	رباعی شماره 59 – آبان 1393
23	رباعی شماره 60 – آذر 1393

23	رباعی شماره 61 – آذر 1393
23	رباعی شماره 62 – بهمن 1393
23	رباعی شماره 63 – بهمن 1393
24	رباعی شماره 64 – بهمن 1393
24	رباعی شماره 65 – بهمن 1393
24	رباعی شماره 66 – بهمن 1393
24	رباعی شماره 67 – بهمن 1393
24	رباعی شماره 68 – بهمن 1393
24	رباعی شماره 69 – بهمن 1393
24	رباعی شماره 70 – بهمن 1393
25	رباعی شماره 71 – اسفند 1393
25	رباعی شماره 72 – اسفند 1393
25	رباعی شماره 73 – اسفند 1393
25	رباعی شماره 74 – اسفند 1393
25	رباعی شماره 75 – اسفند 1393
25	رباعی شماره 76 – اسفند 1393
26	رباعی شماره 77 – اسفند 1393
26	رباعی شماره 78 – اسفند 1393
26	رباعی شماره 79 – اسفند 1393
26	رباعی شماره 80 – اسفند 1393
26	رباعی شماره 81 – اسفند 1393
26	رباعی شماره 82 – فروردین 1394

27	رباعی شماره 83 – اردیبهشت 1394
27	رباعی شماره 84 – مهر 1394
27	رباعی شماره 85 – مهر 1394
27	رباعی شماره 86 – مهر 1394
27	رباعی شماره 87 – آبان 1394
27	رباعی شماره 88 – آبان 1394
28	رباعی شماره 89 – آذر 1394
28	رباعی شماره 90 – مهر 1395
28	رباعی شماره 91 – آبان 1395
28	رباعی شماره 92 – آبان 1395
28	رباعی شماره 93 – فروردین 1397
28	رباعی شماره 94 – فروردین 1397
29	رباعی شماره 95 – فروردین 1397
29	رباعی شماره 96 – فروردین 1397
29	رباعی شماره 97 – فروردین 1397
29	رباعی شماره 98 – فروردین 1397
29	رباعی شماره 99 – فروردین 1397
29	رباعی شماره 100 – فروردین 1397
30	رباعی شماره 101 – فروردین 1397
30	رباعی شماره 102 – فروردین 1397
30	رباعی شماره 103 – فروردین 1397
30	رباعی شماره 104 – فروردین 1397

30 ..... رباعی شماره 105 – فروردین 1397

30 ..... رباعی شماره 106 – فروردین 1397

31 ..... رباعی شماره 107 – فروردین 1397

31 ..... رباعی شماره 108 – فروردین 1397

31 ..... رباعی شماره 109 – فروردین 1397

31 ..... رباعی شماره 110 – فروردین 1397

31 ..... رباعی شماره 111 – فروردین 1397

31 ..... رباعی شماره 112 – اردیبهشت 1397

32 ..... رباعی شماره 113 – اردیبهشت 1397

32 ..... رباعی شماره 114 – اردیبهشت 1397

32 ..... رباعی شماره 115 – اردیبهشت 1397

32 ..... رباعی شماره 116 – اردیبهشت 1397

32 ..... رباعی شماره 117 – اردیبهشت 1397

32 ..... رباعی شماره 118 – خرداد 1397

32 ..... رباعی شماره 119 – خرداد 1397

33 ..... رباعی شماره 120 – تیر 1397

33 ..... رباعی شماره 121 – تیر 1397

33 ..... رباعی شماره 122 – تیر 1397

33 ..... رباعی شماره 123 – مرداد 1397

33 ..... رباعی شماره 124 – شهریور 1397

33 ..... رباعی شماره 125 – شهریور 1397

34 ..... رباعی شماره 126 – شهریور 1397

34	رباعی شماره 127 – شهریور 1397
34	رباعی شماره 128 – شهریور 1397
34	رباعی شماره 129 – شهریور 1397
34	رباعی شماره 130 – مهر 1397
34	رباعی شماره 131 – آبان 1397
35	رباعی شماره 132 – آبان 1397
35	دوبیتی شماره 133 – آبان 1397
35	دوبیتی شماره 134 – آبان 1397
35	رباعی شماره 135 – آذر 1397
35	رباعی شماره 136 – آذر 1397
35	رباعی شماره 137 – آذر 1397
35	رباعی شماره 138 – دی 1397
36	رباعی شماره 139 – دی 1397
36	رباعی شماره 140 – دی 1397
36	رباعی شماره 141 – دی 1397
36	رباعی شماره 142 – دی 1397
36	رباعی شماره 143 – آبان 1398
36	رباعی شماره 144 – مرداد 1399
37	رباعی شماره 145 – مرداد 1399

Abstract

This collection of poetry named The Book of Lips, which is in Persian and some in Arabic, is a small subset of the complete set of my quatrain poems and it includes poetry about the lips and kiss of the loved one. In the future, I will publish my complete set of quatrain poems in a separate book or within my collection of all poems. One can have two different perspectives toward this collection. The first perspective is the mystical point of view which considers the loved one, the lips, and the kiss as God, metaphor for His grace, and moving toward Him, respectively. The second point of view is a romantic one in which the loved one, the lips, and the kiss are a beautiful girl, her lips, and kissing her, respectively. Furthermore, one can read this collection of poetry having both perspectives in mind.

Benyamin Ghojogh

January 2019

Copy right: Benyamin Ghojogh 2019

مقدمه

این مجموعه‌ی شعر به نام لب‌نامه که به زبان فارسی و تعدادی نیز به عربی است، بخش کوچکی از مجموعه رباعی‌ها و دوبیتی‌هایم است که در مورد لب معشوق و بوسه‌ی وی است. در آینده مجموعه کامل رباعی‌هایم را یا به صورت مستقل و یا در کلیات اشعارم به چاپ خواهیم رساند. به این مجموعه با دو دیدگاه می‌توان نگاه کرد. دیدگاه اول عارفانه است به طوری که معشوق، خداوند و لب وی استعاره‌ای از فیض خداوند است و بوسیدن آن رفتن راهی به سوی این فیض است. دیدگاه دوم عاشقانه است و معشوق دختری زیباروی است که بوسیدن او غایت آرزوهای عاشق است. همچنین می‌توان با هر دو دیدگاه به صورت هم‌زمان به این مجموعه نظر انداخت.

خالی از لطف نیست که بگویم اشعار به ترتیب زمانی آمده‌اند و اشعار اولیه شاید کمی ضعیف باشند ولی به دلیل کامل بودن این مجموعه، اشعار اولیه نیز ذکر شده‌اند. همچنین، لطفا توجه فرمایید که ممکن است که بسیار به ندرت، در برخی اشعار، اشتباه تایپی رخ داده باشد که به دلیل تعداد زیاد ابیات، یافتن تمام این اشتباهات برایم دشوار است. لذا، اگر در بیتی، اشتباه وزنی مشاهده شد، لطفا توجه فرمایید که به احتمال زیاد یکی از این موارد نادر اشتباهات تایپی است. امیدوارم در این موارد نادر، خواننده با کمی تأمل، بیت درست را حدس بزند.

دی 1397

بنیامین قوجق

تخلص‌ها: سایه‌بان، هیچ

تشکرها

از خداوند منّان بابت همه‌چیز بسیار سپاس گزارم. از پدر و مادرم، یوسف قوجق و شکوه اعظم ذوالفقاری که برایم بسیار زحمت کشیدند و همچنین اشکالات شعری‌ام را به من گوشزد کردند، متشکرم و دست آن‌ها را می‌بوسم. از برادرم آیدین و همچنین تمام فامیل مهربانم که به اشعار این فقیر گوش کردند و اشکالات را به من یادآوری کردند، ممنونم. از سرکار خانم مریم شاه‌حسینی بابت این که از ابتدا اشعار مرا با صبر و حوصله‌ی فراوان می‌خواندند و آن‌ها را نقد و اشکالات را گوشزد می‌کردند، بسیار ممنونم. از پدرم یوسف قوجق (نویسنده)، آقای رحیمی (دبیر ادبیات فارسی سال سوم راهنمایی)، آقای صیف‌حسینی (دبیر ادبیات سال اول دبیرستان)، آقای حسینی‌منش (دبیر ادبیات سال دوم دبیرستان)، آقای خلیقی (دبیر زبان فارسی سال اول و دوم دبیرستان)، آقای مرادی (دبیر ادبیات و زبان فارسی سال سوم دبیرستان)، آقای علی‌رضا عبدالمحمّدی (دبیر ادبیات سال پیش‌دانشگاهی) و آقای مقصودی (استاد ادبیات در دانشگاه) که در ادبیات و شعر بسیار به من کمک کردند و اشکالات اشعارم را گوشزد می‌کردند، بسیار سپاس گزارم. از همه معلمان و دبیران و اساتید از زمان مهد کودک تا اکنون بسیار بسیار متشکرم و دست آن‌ها را می‌بوسم. از همه دوستانم از ابتدا تا اکنون که با صبر و حوصله به اشعار این فقیر گوش می‌کردند و اشکالات را یادآوری و مرا تشویق می‌کردند، بسیار متشکرم. از اساتید راهنمای قبلی و کنونی‌ام در دانشگاه بابت همه‌چیز متشکرم. از هم‌آزمایشگاهی‌های قبلی و کنونی‌ام و همه‌ی دوستانم که مرا بسیار حمایت کردند، بسیار ممنونم. در نهایت از همه افرادی که چیزی به من یاد داده‌اند یا کمکی به این فقیر کرده‌اند، سپاس‌گزاری می‌کنم.

تقدیمی

تقدیم به مادر و پدر عزیزم،

شکوه اعظم ذوالفقاری و یوسف قوجق،

که برای من و برادرم آیدین بسیار زحمت کشیدند.

اشعار

رباعی شماره 1 - خرداد 1389

این رباعی‌ها همه راهی پر از افسانه‌اند
 قوتِ پیرِ عالم¹ و معشوقه‌ی میخانه‌اند
 چون شرابی داخل یک کاسه یا پیمان‌اند
 نوش لب‌های نگار و بوسه‌ی جانانه‌اند

رباعی شماره 2 - آبان 1389

همچو موج بحر باشد بر جبین، چین نگار
 ما همه در کام یاریم و چو دندان‌های او
 همچو سیلی برد ما را اشک دیرین نگار
 کام ما باشد درون کام شیرین نگار

رباعی شماره 3 - آذر 1389

دانی که چرا کام دهان است و آرزو؟
 چون آرزوی عشق بود آن دهان یار
 بی‌باک شو و پاسخ این پرسش‌ام بگو
 تا خنده‌ای کند به جهان آن بلندمو

رباعی شماره 4 - آذر 1389

من هیچ نیستم به جز آن چهره‌ی زیبا
 دیباست چنین چهره، پر از نقش و نگار است
 جز آن دو لب سرخ و همان خال فریبا
 مبهوت کند دیده چنین چهره‌ی دیبا

دوبیتی شماره 5 - بهار 1390

نگه تیز خدای دستِ ما را خوانده است
 ای نگارم تو به زور در غم و خشم مکوش
 خشم شیرین نگار، دور از اومان رانده است
 روی لب‌های تو چون، ردّ خنده مانده است

رباعی شماره 6 - بهار 1390

دانی که چرا مهر بود سرخِ مسی؟
 چون خویش به سرخاب کند چون لب یار
 یا آن که کند پشت کُهی بازرسی؟
 تا خُور تو نبینی و به آن حور رسی

¹ ایهام قرائت دارد: 1- عالم (دانا)، 2- عالم (جهان)

رباعی شماره 7 – فرودین 1391

اشک است چو نه‌ری که رود عالم شد
لعل است چو عقدی که فخر آدم شد
ابروست کمانی که چوب آن خم شد
چشم است چو سحری که خوان رستم شد

رباعی شماره 8 – اردیبهشت 1391

لب‌های خداوند چه نیکو لعلی‌ست
هر لعلِ دگر به شکل لعل‌اش جعلی‌ست
کس را که به لعل روشن‌اش کاری نیست
بی‌قصد و هدف چو مرکبِ بی‌نعلی‌ست

رباعی شماره 9 – خرداد 1391

نوش لب تو مرا بداده‌ست به باد
سوی ننگه‌ات جهات بر باد بداد
عالم همه دم پی‌ات دعاها گوید
تا عمر گرانمایه‌ی تو نیکو باد

رباعی شماره 10 – تیر 1391

گفتم که چرا دیدن تو آسان شد؟
لعلی که نبود، مرکز میدان شد
گفتا که بگشت نام من بی‌حرمت
یک حبه‌ی قند ارزش ایمن شد

رباعی شماره 11 – تیر 1391

لب‌های نگار چون شرابِ سرخ است
در کویر زرد، چو سرابِ سرخ است
گفتم که بپهل بنوشم از باده‌ی سرخ
گفتا نبود باده که آبِ سرخ است

رباعی شماره 12 – تیر 1391

سرخاب به نزد لب تو زرد شود
خورشید به نزد رخ تو سرد شود
روگیر تو گر باز شود از رخ تو
محبوب جهان ز نزد ما طرد شود

دوبیتی شماره 13 – تیر 1391

شَهَدَ الشَّمْسُ عَلَى فَوْقِكَ غَاهِي بِر بَام
ظَهَرَ النُّورُ عَلَى الظَّلَامِ اندرون کام
فَعَلْتُ أَمْسَ عَلَى الدَّهْرِ وَ عَلَى الظُّلْمِ قِيَام
نَظَرْتُ وَجْهَكَ مِنْ خَلْفِكَ اما نه تمام

دوبیتی شماره 14 – تیر 1391

گره‌ی جبهه‌ی تو سخت گره‌گشا بُود
خَمِ ابروانِ تو راست ره صفا بُود
مرض قند بُود ار به وجود همگان
نوش لب‌های تو مر وجود را شفا بُود

دوبیتی شماره 15 – مرداد 1391

درون چشم تو انگار باغ است
لبِ خشکیده‌ات چون ارض راغ است
فراقت در کویرت چون چراغ است
هوا بس ناجوانمردانه داغ است

رباعی شماره 16 – مرداد 1391

چشمان تو هست آسمانی
لب‌های تو می‌برد جوانی
گیسوی تو تیر بی‌کرانی
ابروی تو هست چون کمانی

رباعی شماره 17 – مرداد 1391

ابروی تو چون موی، مشوش بادا
در روی تو خورشید مُنَقَش بادا
لب‌های تو چون شرار آتش بادا
چشمان تو مهوش و غزل‌وش بادا

رباعی شماره 18 – مرداد 1391

ما را رخ و صورت تو نانواپی باد
لب‌های تو آن‌جاست که نان می‌سوزد
هر جای رخت برای ما جایی باد
چشمان تو چون قاب «تو می‌آیی» باد

رباعی شماره 19 – شهریور 1391

از لعل نگار می‌شود جاری خون
هر گه نگهم به لعل سرخش افتد
می باد به لب ولی تو پنداری خون
گیرد نگهم را ز سر زاری خون

رباعی شماره 20 – آبان 1391

بعضی به لب^۲ تیغ تو سر باخته‌اند   چون بر دمنِ چهره‌ی تو تاخته‌اند
ایشان ز گلاویزیِ مو عفو نماید   از اشکِ نگه چشمه‌ی می ساخته‌اند

رباعی شماره 21 – آبان 1391

از لعل نگار می بجوشد خونی^۳   هرگز نبُود به کار آن قانونی
گفتم به لب سرخ تو مشتاقم من   گفتا نگهش کنی اگر، مدیونی

دوبیتی شماره 22 – آبان 1391

بعدِ مرگم منویسید که نیکو می‌گفت   بنویسید که از مردمک او می‌گفت
که سخن از لب سرخابی و رویی شیری   و ز گیسوی پر از پیچش و ابرو می‌گفت

رباعی شماره 23 – آبان 1391

نوش لب وی اگر بُود زهر، بنوش   با تیغ نگاه وی بکن رخ مخدوش
چون نوش لب نگار و تیغ نگهش   مدهوش کند سالم و سالم مدهوش

دوبیتی شماره 24 – آذر 1391

ز لب یار شود رنگ چمن سرخ   و فام ساقه و گلبرگ سمن سرخ
بعد مرگم پی تجلیل لبانش   بگذارید رُبانِ عکس من سرخ

رباعی شماره 25 – دی 1391

گفتم بگذار بچشمِ نوش ز کام   گفتا هوسات را نکنی ترکِ زمام
گفتم هدف از کام هوس نیست، بگفت: خامش بشو دیگر که دوبیتی‌ست تمام

^۲ ایهام دارد: 1- لب، 2- لبه^۳ ایهام قرائت دارد: 1- می بجوشد خونی (یک خون) 2- می (باده) بجوشد خونی (مانند خون)

رباعی شماره 26 – بهمن 1391

آیا که قدح لایق لب‌های تو باد؟   ما را تو ببردی دگر از خاطر و یاد
ترسم که قدح شوم ولی ترک کنی   نوشیدن می ز کاسه‌ی ناآباد

رباعی شماره 27 – اسفند 1391

بوسه‌ی معشوقگان گر قند باشد   عاشق این بوسه‌ها در بند باشد
بوسه‌ی معشوق من نخجیرگه نیست   بیش از این پرسش نکن، ترفند باشد

رباعی شماره 28 – اسفند 1391

نوش لب یار چون شرابی‌ست زلال   در کار هوس نیست، مکن فکر و خیال
راه لب وی داغ بُود همچو ذغال   اما بدهد نهایتات هدیه دو بال

دوبیتی شماره 29 – خرداد 1392

سخن آخر من جز سخن شور مباد   شکر از گنجه‌ی لب‌های تَرش دور مباد
اگر آن لعل گهی ترش نماید یا تلخ   ملس از صبر شود، صبر تو چون مور مباد

رباعی شماره 30 – خرداد 1392

آن را که نوش لعل خورد، عجز شهد نیست   آن را که نقض هوش بُود، نقض عهد نیست
آن را که گاهواره بُود دامن نگار   هرگز نیاز بالش آرام مه‌د نیست

رباعی شماره 31 – خرداد 1392

زهر لب عشق برتر از شهد گل است   آواز دهان عشق به از دُهل است
آزادی عشق برتر از آزادی‌ست   چون جنبش هوش بین زنجیر و غل است

رباعی شماره 32 – تیر 1392

لعل است چو آسمان که برقی دارد   گه نیز ز لعل لب نمی می‌بارد
گه نیز چو رعد غرش‌اش سوزان است   گه نیز به بوسه‌ای نشاطی آرد

رباعی شماره 33 – تیر 1392

ببینی‌ست چو صخره‌ای که دریاش لب است
هر ثقبه چو غاری‌ست که بس تاریک است
پنهان بشود گاه به مو چون که شب است
در غار بسی باغ عظیم رطب است

رباعی شماره 34 – تیر 1392

چشم است چو مزرعی که گندم‌زار است
ابروست چو گندم و مژه همچو علف
خورشید در آن مزرعه‌ها بیدار است
رود است بیاض و فَم چو چاهی تار است

رباعی شماره 35 – تیر 1392

گه غمزه‌ی دیده‌ات کند من را مست
گر لعل تو هست همچو خورشید که هست
بلا ببرد مرا ز این وادی پست
تقلید کنم ز فرد خورشیدپرست

رباعی شماره 36 – تیر 1392

در عشق هر آن که بیشتر می‌ماند
حیرت‌زده‌ام ز آن لب خونین‌اش
از جوشش خون خویش تر می‌ماند
آن لعل به تیغ و نیشتر می‌ماند

رباعی شماره 37 – تیر 1392

خال لب دوست برتر از هر خال است
دارایم و لعل دوست من را مال است
پای دل من در آن زنج را چال است
آن لعل خزینه‌ی زرِ ابدال است

رباعی شماره 38 – تیر 1392

خطّ لب او زُدایدم غم‌ها را
ما گاه کشیده با تأمل او را
مبهوت کند دو دیده‌ی شیدا را
او گاه کشیده با تحمل ما را

رباعی شماره 39 – تیر 1392

ای دوست، دگر بیش مکن ناز و ستیز
گفتم ز جفا، بگویم از مه‌رت نیز
از شهد لب‌ات در دهن ما هم ریز
من غوره بدم، مرا بکردی تو مویز

دوبیتی شماره 40 – تیر 1392

هوای^۴ لعل تو هنگامه‌ایست طوفانی
سکوت پاک تو چون ساحلیست ناآرام
صدای پای تو چون غرشیست بارانی
خروش خشم تو چون زوزه‌ایست بورانی

رباعی شماره 41 – مرداد 1392

با غمزه‌ی تو شکاف دریا دیدیم
با دیدن روی و گوش دادن به لب‌ات
با خنده‌ی تو امید را ما دیدیم
نادیده و ناشنیده‌ها را دیدیم

رباعی شماره 42 – مرداد 1392

در دیده‌ی تو همی صفا را دیدم
بر روی لبان سرخ تو اما دوش
در موی سرت ولی جفا را دیدم
لبخند شبانه‌ی خدا را دیدم

رباعی شماره 43 – مرداد 1392

از باغ پر از چنار، رویت خوش‌تر
خاموش نمی‌شود مرا آتش دل
از درد صبح، لعل تو پُر غش‌تر
تنها لب خیس تو کند آتش‌تر

رباعی شماره 44 – مرداد 1392

در لعل نگار موجی از خون من است
گر کاوه‌ی دادگر بود دیده‌ی دوست
در باغ نگار، دشت و هامون من است
در مردم دیده‌اش فریدون من است

⁴ ایهام یا ایهام تناسب دارد: 1- هوس، 2- هوا

رباعی شماره 45 – مرداد 1392

لب‌های نگار تازه و پاک بُود   پیش‌اش سر شاه شهر بر خاک بُود
 گه‌گاه خورد لب^۵ لبم را لب دوست^۶   لب‌های خدای عشق ضحاک^۷ بُود

رباعی شماره 46 – مرداد 1392

لبخند خدا برای من یک دنیاست   چون لعل خدا چون مه روشن زیباست
 گفتم به غلط، لبش چو خورشید بُود   نتوان نگاه‌اش کرد اگرچه پیدااست

رباعی شماره 47 – مرداد 1392

با جبه‌ی تو برهنگی رفع بگشت   با جوهر لعل آدم اندیشه نبشت
 گر نه که همی آدم و حوا بودند   نادان و برهنه و فراری در دشت

رباعی شماره 48 – مرداد 1392

کم روی خزان کرد همی رویش موی   در فصل زمستان نپرد رنگ ز روی
 لعل است که مهر داغ تابستان است   سیب زرخ از فصل بهاری می‌جوی

رباعی شماره 49 – مهر 1392

از باده‌ی لعل تو بنوشم گاهی   در غمزه‌ی چشم تو بینم آهی
 در قهر و محبت تو من حیرانم   انگار گرفته‌ام به دستم ماهی

رباعی شماره 50 – مهر 1392

گفتم که لبم به آب لعلت تر کن   من را عطش نیاز خود کمتر کن
 گفتا که ز مهر، آب لعلم داغ است   اکنون به آب دیده‌ی خود سر کن

⁵ لب به معنی مغز است.

⁶ ایهام دارد: 1- کنایه از بوسیدن، 2- خوردن مغز توسط ماران ضحاک

⁷ ایهام دارد: 1- بسیار خندان، 2- ضحاک شاهنامه که ماران‌اش مغز می‌خوردند.

رباعی شماره 51 – دی 1392

با غمزه‌ی تو جان به لب ما آید   افسوس به قصد طرب ما آید
هرگاه تو خنده بکنی، خورشیدی   بر سفره‌ی تاریک شب ما آید

رباعی شماره 52 – دی 1392

هرگز نه به لعل لایقم می‌دیدي   با عشوه‌ی خویش جان من می‌چیدی
دیدي چو گرسنه است چشمم به لب   از خشم شدی سیر و مرا بلعیدی

رباعی شماره 53 – بهمن 1392

همچون می جوشان لب تو می‌جوشد   از جام لب تو لب من می‌نوشد
بد کردم و جامه‌ی تنم عریانی‌ست   آغوش شریف تو مرا می‌پوشد

رباعی شماره 54 – تیر 1393

گفتمش در لب تو خون حیاتم باشد   مایه‌ی شادی و اکسیر نجاتم باشد
گفت این جوهر هستی‌ست که در آن جاری‌ست   دفترم هوش تو و لعل دواتم باشد

رباعی شماره 55 – تیر 1393

گفتم که فراز می‌بفرما آغوش   تا آن که نهیم در رهت هستی و هوش
گفتا که لیاقت به آغوشم نیست   عشق است فراتر از کش و لعبت و گوش

رباعی شماره 56 – شهریور 1393

جانا به نظاره‌ای روانم بردی   خود جانی و با نظاره جانم بردی
رویت نتوان دید که چشمم خستی   وصفت نتوان کرد، دهانم بردی

رباعی شماره 57 – شهریور 1393

دل در کف و جان بر لب و روح اندر جوش   آتش به دل و شعله‌ی آن در آغوش
فریاد و طرب در دهن و اندر گوش   ای دل، همه را بساز و یک دم نخروش

رباعی شماره 58 – شهریور 1393

شه گر نرسد به حال ما، خان برسد
 این گر نرسد به وضع ما، آن برسد
 فکرش نرسد به ذهن اگر، عشق رسد
 لعلش نرسد به لب اگر، جان برسد

رباعی شماره 59 – آبان 1393

گویند به من عاشق و شوریده مباش
 مبهوت لب و شیفته‌ی دیده مباش
 همچون گل سرخ ساقه‌ام را چیدند
 آن‌گاه بگویند به من چیده مباش

رباعی شماره 60 – آذر 1393

گفتم چه کنم که حال من گردد خوش؟
 کمتر بشود جوشش این حسّ عطش
 گفتا که نه کاری بتوان کرد مگر
 امید وصال لب خشکات به لبش

رباعی شماره 61 – آذر 1393

در عشوه‌ی تو غرق شدم ماهی‌وش
 در غمزه‌ی تو پرت شدم چون آرش
 در دیده‌ی تو اشک شدم همچون آب
 در لعل لبات سرخ شدم چون آتش

رباعی شماره 62 – بهمن 1393

گفتم لب تو سخت بُود نرم و حریر
 شاه‌ی و تو را بلند و نیکوست سریر
 گفتا که سریرم کشد از زیر به اوج
 اما کشدت لبم از آن اوج به زیر

رباعی شماره 63 – بهمن 1393

گفتم که مرا تشنگی لعل بکشت
 آبی بچکان از دهنِ همچون مشت
 گفتا تو اگر آب گوارا خواهی
 باید بکنی به آب دریاها پشت

رباعی شماره 64 - بهمن 1393

گفتم صنما لبان تو هوش‌بر است
تن در لب زیر و جان ما در زبر است
گفت آن برسد به این لبان کاواز خویش
ناآگه و از لبان خود بی‌خبر است

رباعی شماره 65 - بهمن 1393

گفتم لب تو به سان آتش باشد
ما را دل و هوش چون شرارش باشد
گفتا نه تو را راه به این آتش باد
این لعل سزاوار سیاوش باشد

رباعی شماره 66 - بهمن 1393

گفتم که مرا آتش لعلات سوزاند
گفتا نه تو را مهر دگر در دل ماند
پرسیدم از او چرا، مرا پاسخ گفت
کاووس دلم گناه تو ز آتش خواند

رباعی شماره 67 - بهمن 1393

گفتم که مرا حوصله‌ی دوری نیست
انگار که در کسی ولی شوری نیست
گفتا همه کورند، بگفتم بده پس
یک بوسه مرا، گفت سپس: کوری نیست!

رباعی شماره 68 - بهمن 1393

گفتم که زکات لب تو بوسه‌دهی‌ست
گفتا که منم، گفت زکات‌گیر شهر
گفتم که زکات‌گیر من حالا کیست؟!
در عفت و ایمان بودش نمره‌ی بیست!

رباعی شماره 69 - بهمن 1393

گفتم که مرا بوسه‌ی لعلات آشفست
چون گفتمش این سخن، چنین با من گفت:
تو طاقت لعل من نیاوردی، رو
تابات نشود که در گلستانم خفت

رباعی شماره 70 - بهمن 1393

گفتم صنما به بوسه آرامم کن
این سختی هجر را برایم کم کن
گفتا تو اگر زخم بداری در دل
از یاد منات برای دل مرهم کن

رباعی شماره 71 – اسفند 1393

دریای لب نگار ما بی ماهی‌ست
هر موج که می‌زند، نشان از آهی‌ست
سرخ است چرا که آب آن پرخون است
هر قطره‌ی آن خون گدا یا شاهی‌ست

رباعی شماره 72 – اسفند 1393

گفتم که چرا لبان تو پر خون است؟
انگار ز خون عاشقان آمون است
گفتا که بنوش آب این دریا را
این آب غنیمت اندر این هامون است

رباعی شماره 73 – اسفند 1393

گفتم که تو را نوش لب و من را هوش
من هوش دهم، تو شاهد لب را بفروش
گفتا نه فروشی‌ست مرا شاهد حیات
از خویش درآی و آن‌گه از جام بنوش

رباعی شماره 74 – اسفند 1393

گفتم که چه نیکوست لب شیرینت
آن از نگه مستات و این از اینت
گفتا که تو را شاهد لبم تلخ شود
گر هست هنوز کینه‌ی دیرینت

رباعی شماره 75 – اسفند 1393

گفتم که لب‌ت عسل بدارد در خویش
زنبور لبم کرده اسیری بر خویش
گفتا هله نیشی نرنی بر نوشی
زنبور که زد، زنده نشد دیگر خویش

رباعی شماره 76 – اسفند 1393

گفتم قدح لب‌ات پر از زهر بود
لبریز ز خون مردم شهر بود
گفتا نه لبم تلخ بود بلکه تو راست
تلخ است لب‌ات چرا که پر قهر بود

رباعی شماره 77 – اسفند 1393

گفتم نه مرا بار دهی در آغوش
گفتا که تو هوش داده‌ای، کافی نیست
امید تو همواره برد از من هوش
در توست هنوز چشم و پای و لب و گوش

رباعی شماره 78 – اسفند 1393

گفتم بگذار گویم اندر گوشت
گفتا تو هنوز در خودت می‌باشی
حرفی و بنوشم ز لب پر نوشت
فردی‌ست هنوز داخل تن‌پوشت

رباعی شماره 79 – اسفند 1393

گفتم که بخشکید لب از دوری آب
ز نزدیک شد و به بوسه لعلم تر کرد
دیگر شده‌ام ز دوریات من بی‌تاب
آن‌گاه به من گفت که آرام بخواب

رباعی شماره 80 – اسفند 1393

هرگز نتوان یافت چو معشوقم کس
در خاک لبش بوته‌ی جان سرسبز است
او هست برای عشق جاویدان بس
در خاک لب غیر شود جان نارس

رباعی شماره 81 – اسفند 1393

برق لب او شرار خورشید بود
چون غرش آسمان نباشد کوتاه
از ترس درخشش‌اش جهان بید بود
این برق همیشگی و جاوید بود

رباعی شماره 82 – فروردین 1394

در ما نگاه می‌کنی و هوش می‌بری
ما را به ناز و عشوه در آغوش می‌کشی
گویی به زیر لب سخن و گوش می‌بری
جانا، تو جان و هوش در آغوش می‌بری

رباعی شماره 83 - اردیبهشت 1394

او داد به من، چه؟ بوسه، چون؟ لعل به لب^۸   شهد است، چه؟ لعل، نرم، چون چه؟ چو رطب
پس رفت، کجا؟ به خانه، کی؟ اندر شب   او کاشت، که را؟ مرا، چه را؟ تخم طلب

رباعی شماره 84 - مهر 1394

لب‌های نگار ما گران‌سنگ بُود   بر آن نه لعاب و رویه و رنگ بُود
افسوس که در ظاهر خود خرمایی‌ست   در مغز ولی نهفته یک سنگ بُود

رباعی شماره 85 - مهر 1394

گفتم لبِ تو شهد رطب می‌دارد   فلّاح رخات بر تو رطب می‌کارد
گفتا هله، در رطب نهان باشد سنگ   هرکس بخورد، ز لثه خون می‌بارد

رباعی شماره 86 - مهر 1394

لب‌های نگار تازه و شیرین است   افسانه‌ی آن ولی بسی دیرین است
گفتم صنما فسانه‌ای از آن گوی   سیمرغ لبم بگفت اندر چین است

رباعی شماره 87 - آبان 1394

گفتم که لبم خشک شده، بس بیم است   چون بوسه‌دهی بر عاشقان تحریم است
بس لابه بکردم و چنین با من گفت: تصمیم من از نخست یک تصمیم است

رباعی شماره 88 - آبان 1394

گفتم که تو با عشوه لبم می‌دوزی   لب باز کنم بر لب لعلات روزی
گفتا هله، این لعل چو آتش سرخ است   در دیگ اگر دست بری، می‌سوزی

⁸ مُلْهَم از یکی از اشعار عنصری بلخی

رباعی شماره 89 – آذر 1394

گفتم صنما طور دگر می‌خندی   گه‌گاه بریزد ز دهانت قندی
گفتا که دلم سوخت، تو را ناز بس است   دیری‌ست که در خواهش من در بندی

رباعی شماره 90 – مهر 1395

ای آن که دلم نزد تو بی‌تاب شود   هشیار ز توصیف تو در خواب شود
یک بار بنه لعل لب‌ات بر لب من   تا قند لب‌ات روی لبم آب شود

رباعی شماره 91 – آبان 1395

در روح خدا نجات جان موج زند   بر نعت خدا لب و دهان موج زند
او هست که ما را برهاند از غم   بنگر که مرا روح و روان موج زند

رباعی شماره 92 – آبان 1395

تو نوری و من بدون نورت کورم   بی تو عدم‌ام، درون تو پر نورم
دریای محبتی، بنوشم از تو   بازم بکند تشنه دهان شورم

رباعی شماره 93 – فروردین 1397

گفتم که شدم ز فکر لعلات خاموش   خاموشم و سرمستم و قدری مدهوش
گفتا تو ز نوش لب من می‌نوشی⁹   گر محو شود در تو خیال لب نوش

رباعی شماره 94 – فروردین 1397

گفتم صنما کمی تو با ما سر کن   لعل لب ما را تو به لعلات تر کن
گفتا تو به فکر لعل من باش و بکوش   تا دور ز بد گردی و خود بهتر کن

⁹ ایهام قرائت دارد: 1- می‌نوشی، 2- می (باده) نوشی

رباعی شماره 95 – فروردین 1397

لعل تو پر از آه و پر از افسوس است   پرداخته‌ی کوس و همی ناقوس است
خال لب تو هندی و بس دلکش باد   از هند کشد جور که چون طاووس است

رباعی شماره 96 – فروردین 1397

گفتم صنما لبان تو جان‌گیر است   من را همه هوش و فکر در آن گیر است
گفتا تو هنوز هوش و فکرت داری   از هوش در آی، هوش دامان‌گیر است

رباعی شماره 97 – فروردین 1397

گفتم که مرا به بوسه‌ای کن آرام   دانم که مرا نهاده‌ای در لب‌^{۱۰} دام
گفتا که نپخته باش و از خود خالی   لب‌های مرا گرفت تنها لب خام

رباعی شماره 98 – فروردین 1397

گفتم که چرا لب به لب جام دهی؟   ما را بده بر وصل لب خویش رهی
گفتا که مُدام از خودش بی‌خبر است   باید که مُدام از خودت باز رهی

رباعی شماره 99 – فروردین 1397

گفتم که کنم باز لبم بر لب تو   یک بار فتد بخت من اندر شب تو
گفتا تو نه لایقی به آن لحظه‌ی وصل   تا هست درون تو حضور و تب تو

رباعی شماره 100 – فروردین 1397

گفتم که مرا حسرت لب جان بگرفت   در فکر تو چیست؟ حسرت آن بگرفت
گفتا که لبی که از لبی بیرون شد   بی‌پرده و وقفه لعل جانان بگرفت

¹⁰ ایهام دارد: 1- کنار، 2- لب (لعل لب)

رباعی شماره 101 – فروردین 1397

لب مثل و نشان فیض ایزد باشد   لب هر چه خدا بگفت و دم زد، باشد
باید که بنازید به هر ناز نگار   لب ناز برای آن که نازد باشد

رباعی شماره 102 – فروردین 1397

گفتم که تو را لب است و ما را عطش‌اش   ما راست همه حسرت آن شهید خوش‌اش
گفتا تو نخست نفس خود را بگش‌اش   آنگاه بیا خواهش آن را بگش‌اش

رباعی شماره 103 – فروردین 1397

گفتم که مرا لب اندر دل رُست   گفتا که چنین کام ز دل باید شست
گفتا که به جز کام و لبام داری کام؟   گفتم که مرا کام دگر بوسه‌ی توست

رباعی شماره 104 – فروردین 1397

گفتم که تو را لعل و مرا حسرت آن   رویی بنما که بینم‌اش ای جانان
گفتا که تو را شک است چون است لبم؟   پوشانده شود لعل ز بی‌ایمانان

رباعی شماره 105 – فروردین 1397

گفتم که ز آرزوی وصلت مُردم   از بس که ز هجر، رنج دوران بردم
گفتا ز مدام لب من نوشیدی   می‌خور ز ته مدام لب‌ها دُردم

رباعی شماره 106 – فروردین 1397

فریاد زدم کجاست آن کام عسل   شوریده‌ی آنم به ابد تا ز ازل
گفتا تو ز نافه‌ی غزل مدهوشی   خواهی چه شوی اگر رسی نزد غزل؟

رباعی شماره 107 – فروردین 1397

جانا لب ما ببوس یا آن که بدوز   یا هیکل¹¹ ما بساز یا آن که بسوز
با رقص به ما شور بده یا که به سوز   یا شب همه را واله بکن یا در روز

رباعی شماره 108 – فروردین 1397

می‌بوسمت ای صنم، تو ما را هم بوس   ای نور بیا به ساحل بی‌فانوس
در جنگ بدی تو باش اندر دل کوس   ما را تو صدا کن به صدای ناقوس

رباعی شماره 109 – فروردین 1397

گفتم صنما بوسه‌ی تو کام من است   صیادی و غمزه‌های تو دام من است
گفتا نشناسمت، بگو نام تو چیست؟   گفتم که فدای اسم تو نام من است

رباعی شماره 110 – فروردین 1397

یک بار ببوس لعل ما ای لب سرخ   آبی شده لعل ما ز تو ای تب سرخ
از دوری تو چشم فلک گریان است   خون گریه کند وقت غروب و شب سرخ

رباعی شماره 111 – فروردین 1397

گفتم صنما وصل لبات باشد سخت   شاید ز امید بوسه بندم من رخت
گفتا ز وصال و وصل نومید مشو   سخت است ولی گر بشود، گردد بخت

رباعی شماره 112 – اردیبهشت 1397

بر لعل لبات بوسه‌ی آرام زخم   نام تو ولی داد سر بام زخم
گویند به من ز او مگو اندر شعر   می‌گویم و لاف وزن و ایهام زخم

¹¹ هیکل ایهام دارد: 1- بدن (استعاره از قوا)، 2- معبد (استعاره از روح عبادت‌کننده)

رباعی شماره 113 - اردیبهشت 1397

گفتم لب او یا لب من باشد این؟   شهد لب او به دیگران باشد این
گفت این لب تو مباد، صنعت‌گر دهر   در قالب لعل خویش بتراشد این

رباعی شماره 114 - اردیبهشت 1397

گفتم که اگر لب تو گیرم به لبم   روشن کنی آسمان تاریک شیم
گفت این رطب لب ارچه می‌دارد شهد   زنهار نهفته هسته‌ای در رطبم

رباعی شماره 115 - اردیبهشت 1397

گفتم صنما ببوس لب‌های مرا   روشن بنما ظلمت شب‌های مرا
از صخره‌ی وحدت تو گه می‌لغزم   جز خویش مرا بسوز و رب‌های مرا

رباعی شماره 116 - اردیبهشت 1397

گفتم که رخی نما به این عاشق زار   لعل لب خویش بر لب ما بگذار
گفتا تو لب خویش بیاوردی پیش   گر مرد رهی، جان و تنات پیش بیار

رباعی شماره 117 - اردیبهشت 1397

گفتم لب خشکیده‌ی من را تو ببوس   چون آتشی و ببوس این لعل مجوس
گفتا که بس است، نه تو داماد شوی   نه من بشوم برای تو نیز عروس

رباعی شماره 118 - خرداد 1397

می‌بوسمت ای نگار، پیش آر لبات   بگذار که سر کنم شبام نزد شبات
از زشتی و عیبِ خویش سرمازدهام   سرمای مرا بگیر با درد و تبات

رباعی شماره 119 - خرداد 1397

می‌بوسمت ای نگار، لب پیش بیار   کم لعل تو دیدیم، خودت پیش بیار
همواره ز تو نقش محبت دیدیم   این بار نه نقش، صورت خویش بیار

رباعی شماره 120 – تیر 1397

گفتم که لب‌ات مرا ز خود کرد برون
در لعل تو است آتش و عشق و جنون
گفتا که وصال لب من راحت نیست
خون لب من هست ز مردم را خون

رباعی شماره 121 – تیر 1397

پیش آر لب‌ات که لعل، من را هوس است
لب خواهم و تنها لب سرخ تو بس است
ای پادشهی کز لب تو قند فِتَد
این لعل تو زندان و دلم در قفس است

رباعی شماره 122 – تیر 1397

لب‌های نگار ما چه پر خون باشد
سرشارِ درخشانی و گلگون باشد
غم خنده کند، خنده کند غم این لب
نزدیک لب‌اش حال دگرگون باشد

رباعی شماره 123 – مرداد 1397

گفتم ز لبان تو شدم مست همی
شهدی‌ست که در باده‌ی لب هست همی
گفتا نشدی مست، هر آن کس شد مست
خاموش بشد ز وصف و لب بست همی

رباعی شماره 124 – شهریور 1397

گفتم که ببوس لب خشکیده‌ی من
یا خیره بشو در نگه و دیده‌ی من
ناگاه برآشفتم که این شعر من است
ای دزد، ستانده‌ای چرا ایده‌ی من؟

رباعی شماره 125 – شهریور 1397

گفتم که مرا خواهش لب‌های تو است
گفتا هوسی کن نرود زود ز دست
با دست سپس دو چشم من را وی بست
آن‌گاه لبی نرم به لب‌هام نشست

رباعی شماره 126 – شهریور 1397

ای دوست دو چشم خویش را می‌بندم   آن‌گاه به زیر لب کمی می‌خندم
چون کفتر کور می‌نشینم در دام   با بوسه‌ی خود بگیر اندر بندم

رباعی شماره 127 – شهریور 1397

گفتا که ببند چشم خود، بستم چشم   پوشانده بشد به پوشش دستم چشم
آن‌گاه ببوسید مرا، آن لحظه   دیدم که فقط لب شدم و هستم چشم

رباعی شماره 128 – شهریور 1397

من چشم به راهم که ببوسد لب من را   روشن بکند ظلمت و تارِ شب من را
پروانه کند با دم خود عقرب من را   آرام کند شعله‌ی جوش و تب من را

رباعی شماره 129 – شهریور 1397

بستم نگهم تا که بیاید شاید   زیرا به حضور چشم ما او ناید
زد بوسه به لب، چشم گشودم، رفته‌ست   همواره نگه بسته بودم باید

رباعی شماره 130 – مهر 1397

لب‌های نگار و لب خشکیده‌ی من   چشمان نگار و اشک در دیده‌ی من
سیب زرخ نگار و من را هوساش   نیرنگ لبان و میوه‌ی چیده‌ی من

رباعی شماره 131 – آبان 1397

أنتِ إِجْعَلِي شَفَايِفَكَ عَلَي شِفَّتِي^{۱۲}   و شِفَّتِكِ هَذِهِ كَانَتْ لِعُمْرِي أُسْوَتِي
أَنَا أَعْبُدُكَ حَبِيبَتِي وَ أَنْتِ كُلُّ وُجُودِي   أنتِ لِي نَفْسٌ وَ جَمْعٌ وَ فَرْدٌ وَ أُسْرَتِي

¹² شِفَّة یعنی لب و شَفَايِف جمع مکسر شِفَّة است.

رباعی شماره 132 – آبان 1397

قُلْتُهَا عَلَى شِفْتِي شِفْتِكَ إِجْعَلِي   وَ غَرَقْتُ فِي التَّفَكُّرِ، قُلْتُ إِسْعَلِي
قَالَتْ إِخْجَلْ، لِمَاذَا تَنْزَعُ عِفَّتَنَا؟   قُلْتُ عِقَّةَ حُبِّكَ وَ أَنْتِ فِيهِ تَهْمَلِي

دوبیتی شماره 133 – آبان 1397

شِفْتِكَ كَتَمْتُ وَ أَعْضُ رُطْبًا   وَ هِيَ مَذْهَبِي، فِي الْعُضِّ أَنْسَى مَذْهَبًا
شِفْتِي كَطِفَلْتُ شِفْتِكَ وَ تُعَانِقُ أَبَا   بِشِقَّةِ الَّتِي مَذْهَبٌ وَ تَمْرٌ وَ أَبُونَا مَرْحَبًا

دوبیتی شماره 134 – آبان 1397

لَقَدْ شِفْتِكَ كَتَمْتُ وَ هَذِهِ الرُّطْبُ   وَ يَسْمَعُونَ رَوَاجَهَا الْعَجْمُ وَ الْعَرَبُ
وَ تَقْبِيلُ الشِّقَّةِ غَايَةُ الْأَدْيَانِ وَ مَذْهَبُ   أَنَا فِي طَرِيقِ تَقْبِيلِكَ ذَهَبْتُ وَ أَذْهَبُ

رباعی شماره 135 – آذر 1397

لبهای نگار ما چه خوشرنگ بود   افسوس نهان در لب او سنگ بود
لبهای من از سنگ لباش زخم بگشت   من باز ببوسم که لباش بنگ بود

رباعی شماره 136 – آذر 1397

او گفت لب و لبان او را خوردم   او گفت سر و سرم به سینی بردم
هر چیز که گفت، کردم آن را با شوق   یک بار چو بوسه بود و باری مردم

رباعی شماره 137 – آذر 1397

لب چیست؟ همان فیض الهی باشد   بوسیدن آن رفتنِ راهی باشد
خونی که درون لب معشوق بود   بر خون لب خسته گواهی باشد

رباعی شماره 138 – دی 1397

أَنَا أَجْعَلُ عَلَى شَفَايِكَ شِفْتِي   وَ أَحِبُّ قِبْلَتَكَ وَ شِفْتِكَ الَّتِي
هَذِهِ تَكْفِي لِي بِكُلِّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ   وَ لَا نِعَمْتُ فَوْقَ وَصَالِكَ بِقِبْلَتِي

رباعی شماره 139 – دی 1397

من می‌بوسم لبِ تو با شورِ تمام   شهد لب تو می‌بردَم شور ز کام
صیاد اگر تویی که صیدت با سر   خواهد بپرد ز شور تو اندر دام

رباعی شماره 140 – دی 1397

جانا، به فدای نگاهت چشمانم   یک‌باره ببازم به لبات ایمانم
هر چه لب و چشم تو کند، گویم چشم   من مست از این و غرقه اندر آنم

رباعی شماره 141 – دی 1397

لب‌های نگار لیز باشد چو زمین   بر آن نه برو راه و به یک کنج نشین
این لعل هدایت‌گر و هم لغزان است   هم امن‌ترین باشد و هم لیزترین

رباعی شماره 142 – دی 1397

یارا، لب تو لب نکویی باشد   چهر تو چو شهر و لب چو کویی باشد
گویند خمش باش که حق را لب نیست   من راست یقین که هست و گویی باشد

رباعی شماره 143 – آبان 1398

لب‌های نگار آسمانی باشد   گفتار فصیح بی‌زبانی باشد
هم در سخن و خاطره‌ی پیر بُود   هم در نظر شور جوانی باشد

رباعی شماره 144 – مرداد 1399

گفتم که مرا بیوس و لعلم تر کن   با آب لبات تشنگی‌ام کمتر کن
گفت آب لبم زهر بُود بر نشتر   تقدیم لب خویش به این نشتر کن

رباعی شماره 145 – مرداد 1399

من را لب تو قصد و هدف می‌باشد
از شور تو لب چو ساز و دف می‌باشد
بگشای لب خویش که پیدا گردد
آن گنج که در زیر صدف می‌باشد